

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **A. Š.**, bývajúceho v P., proti odporkyni **J. Š. – C.**, so sídlom v P., IČO: X., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 4 C 112/2012, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske z 5. mája 2011 č.k. 4 C 112/2010-63, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Partizánske rozsudkom z 5. mája 2011 č.k. 4 C 112/2010-63 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal ochrany osobnosti.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 21. decembra 2011 sp. zn. 17 Co 374/2011 odvolanie navrhovateľa odmietol z dôvodu, že bolo podané oneskorene.

Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne podal navrhovateľ dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. júna 2013 sp. zn. 3 Cdo 137/2013 dovolanie navrhovateľa odmietol ako neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.); uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27. júla 2013.

Písomným podaním doručeným Okresnému súde Partizánske 1. apríla 2014 podal navrhovateľ proti rozsudku Okresného súdu Partizánske z 5. mája 2011 č.k. 4 C 112/2010-63 dovolanie z dôvodu, že je nespravodlivé a nepravdivé.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolaním napadnutý rozsudok je spôsobilým predmetom tohto opravného prostriedku.

Pri rozhodovaní o dovolaní vzal Najvyšší súd Slovenskej republiky na zreteľ ustanovenie § 236 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastník konania môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.).

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa (viď § 10 a 10a O.s.p.). Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci patriacej do právomoci súdov je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, ktorý musí mať za následok zastavenie konania (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.).

V danom prípade dovolanie navrhovateľa smeruje nie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ale proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa (ktorým bol jeho návrh na ochranu osobnosti zamietnutý).

Vzhľadom na to, že chýbajúca funkčná príslušnosť súdu na prejednanie určitej veci patriacej inak do právomoci súdu predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní navrhovateľa zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ustanovení § 243b ods. 5 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. septembra 2014

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková